

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Cdo/104/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7297898185                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.04.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jozef Kolcun             |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:7297898185.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Bytového podniku mesta Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie 13, proti žalovanému J. P., bývajúcemu v Q., o privolenie k výpovedi z nájmu bytu, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 19 C 405/1997, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. novembra 2015 sp. zn. 9 Co 49/2014, takto

### rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I I (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) v poradí tretím rozsudkom zo 16. septembra 2014 č. k. 19 C 405/1997-221 žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd privolil k výpovedi z nájmu bytu, uložil žalovanému povinnosť byt vypratať s poskytnutím prístrešia, z dôvodu že žalovaný hrubo porušil svoje povinnosti tým, že neplatil nájomné a úhradu za služby nezaplatil za dlhší čas ako tri mesiace, zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu, keď neuhrádzal platby nájomného pravidelne, ako bol povinný. Z doplneného dokazovania, a následne aj z upomienky z 21. marca 2012 vyplynulo, že žalovaný nemá nedoplatok na nájomnom a žalobca eviduje nedoplatok na príslušenstve vo výške 14 668,50 eura. Súd zistil, že dôvodom neplatenia nájomného zo strany žalovaného bol jeho nepravdivý príjem, strata zamestnania, rodinné problémy a zhoršený zdravotný stav. Súd na všetky tieto okolnosti prihliadol a keďže v súčasnej dobe žalovaný nedoplatok na nájomnom nemá, nájomné platí pravidelne, považoval v rozpore s dobrými mravmi privoliť k výpovedi z nájmu bytu. Nedoplatok na príslušenstve, ktorý si žalobca uplatňoval, a ktorý je vypočítaný ako poplatok z omeškania vypočítaný z dlžného poplatku z omeškania, nemôže byť dôvodom výpovede z nájmu bytu podľa § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach (ďalej ako „odvolací súd“) rozsudkom z 11. novembra 2015 sp. zn. 9 Co 49/2014 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne

zákonné ustanovenia alebo použité zákoné ustanovenia nesprávne vyložil. Doplnil, že v prejednávanej veci nebolo pochyb, že žalovaný porušil svoje povinnosti uhrádzať nájomné a služby spojené s užívaním bytu, keď tieto neuhradil za obdobie dlhšie ako tri mesiace, avšak dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že privolenie k výpovedi z nájmu by bolo v rozpore s dobrými mravmi, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil. Za právne významnú považoval skutočnosť, že žalovaný v priebehu konania o privolenie k výpovedi z nájmu bytu uhradil dlžné nájomné a služby spojené s užívaním bytu. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému na príslušenstve v sume 14 139,21 eura predstavuje trovy iných konaní, ktoré nemožno považovať za nedoplatky, aké má na mysli ustanovenie § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka. Pokiaľ išlo o ostatné nedoplatky (penále a úroky) ich výška nebola zo strany žalobcu v konaní jednoznačne preukázaná, nakoľko neboli jednoznačne špecifikované a vyčíslené, a preto súd prvej inštancie správne postupoval, ak na ne neprihliadol.

3. Rozsudok odvolacieho súdu žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) napadol dovolaním podaným na súde prvej inštancie dňa 15. februára 2016. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a zastavil konanie z dôvodu existencie právoplatného rozhodnutia v tej istej veci. Dovolateľ poukázal na vady konania podľa § 237 ods. 1 písm. d) a f) O.s.p., pričom tvrdil, že v predmetnej veci sa už prv právoplatne rozhodlo rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 19 C 405/1997-60, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1. marca 2006, ktorým súd privolil k výpovedi z nájmu k bytu. Mal za to, že k zrušeniu predmetného rozsudku odvolacím súdom, t. j. uznesením č. k. 6 Co 265/2010-89, došlo na základe oneskorene podaného odvolania žalovaného, a to až po piatich rokoch a bez toho, aby sa súd vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami uvádzanými žalobcom, čím došlo k protiústavnému prelomu tzv. prekážky právoplatne rozhodnutej veci bez existencie relevantných skutočností, ktoré môžu mať zákonný účinok na inštitút právoplatnosti rozhodnutí. Ďalej tvrdil, že postupom odvolacieho súdu, ako i súdu prvej inštancie, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko súd prvej inštancie nevykonával žiadne dokazovanie za účelom preukázania pravdivosti tvrdení žalovaného. Hoci uvedené skutočnosti žalobca namietal v podanom odvolaní, odvolací súd sa so skutočnosťami uvedenými v odvolaní nezaoberal a nedáva adekvátnu odpoveď a vysvetlenia na žalobcom napádané skutočnosti, hoci s poukazom na § 157 ods. 2 O.s.p. súd dbá na to, aby bolo odôvodnenie rozsudku presvedčivé. Zároveň v dovolaní napadnutom rozsudku absentujú právne úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov a na základe akých skutočností dospel k jednotlivým záverom.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená zamestnancom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

8. Dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 238 ods. 1 až ods. 3 O.s.p. Žalobcom napadnutý rozsudok nemá znaky rozsudkov, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach, a preto je v danom prípade proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie neprípustné.

9. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a) až g) O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a) až c) a e) a g) O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

10. Žalobca v dovolacom konaní namieta procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. d) a f) O.s.p., teda že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo a odňatie možnosti konať pred súdom.

11. So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. d) O.s.p. O túto vadu ide vtedy, ak súd prejedná a rozhodne (tú istú) vec, o ktorej

už bolo prv právoplatne rozhodnuté. Dovolateľ tvrdil, že v predmetnej veci súd už skôr právoplatne rozhodol a to rozsudkom č. k. 19 C 405/1997-60. Z obsahu spisu však dovolací súd zistil, že predmetný rozsudok bol na základe odvolania podaného žalovaným zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach z 29. marca 2011 sp. zn. 6 Co 265/2010. Námetka dovolateľa, že predmetné odvolanie bolo zo strany žalovaného podané oneskorene, a preto malo byť už rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. 19 C 405/1997-60 právoplatné, už v danej situácii neobstoí, nakoľko žalobca, v prípade ak s rozhodnutím odvolacieho súdu z 29. marca 2011 sp. zn. 6 Co 265/2010 nesúhlasil, mal možnosť ho napadnúť mimoriadnym opravným prostriedkom, t. j. dovolaním, prípadne ústavnou sťažnosťou. Avšak z obsahu spisu vyplýva, že tak neurobil. Preto s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je táto námetka dovolateľa vo vzťahu k dovolaním napadnutému potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu z 11. novembra 2015 sp. zn. 9 Co 49/2014 irelevantná.

12. Ďalej dovolací súd uvádza, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore s o zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

13. Dovolací súd k námetke nepreskúmateľnosti (t. j. nedostatku v odôvodnení) rozhodnutia súdu nižšieho stupňa, ktorou žalobca odôvodnil prípustnosť svojho dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. poznamenáva, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. Dovolací súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo. Dovoláním napadnuté rozhodnutie spĺňa požadované náležitosti, uvádza skutkový stav, ktorý považoval dovolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

15. K námetke dovolateľa týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia veci dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p., lebo (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdom účastníkovi konania neznemožní realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (viď napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010). Nesprávne právne posúdenie bolo síce okolnosťou, ktorou bolo možné odôvodniť procesne prípustné dovolanie, avšak samo osebe prípustnosť dovolania nezakladalo (viď napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

16. Vzhľadom na vyššie uvedené prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodíť ani z ustanovenia § 237 ods. 1 písm. d) a f) O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.